

кожа, поръсена съ златни капки, стѣгаше кръста му. На дѣвата му рѣка искръше огроменъ карбункулъ. Брадата и косата му бѣха накъждени и намазани съ благоуханни масла. Младиятъ българинъ едва бѣ успѣлъ да изяде половината отъ стридитѣ, когато му донесоха въ емайлирана чиния парче печена коза съ силни подправки. Следъ това пушено свинско, пържени птици, овчо сирене, медени пити, скѣпи източни плодове и вино, вино, вино, гѣсто и тъмно като кръвъ, или златисто и бистро като кехлибаръ или свѣтлоалено като пламъкъ.

Исакъ Ангелъ лениво се усмихваше, слушаше дръзкитѣ шегѣ на гърбавия хистрионъ и непрекъснато дигаше до устнитѣ си обсипаната съ жълти и сини камъни чаша, която искръше въ бледитѣ му прѣсти. Бѣла атлазена мантия, извезана съ златни кръжчета и подплатена съ пурпуръ, небрежно загрѣщаше тѣснитѣ му рамене.

— Разбра ли какво каза сега хистрионътъ? — попита Теофилъ.

Иваница се засмѣ и кимна съ глава.

— Подиръ малко ще дойдатъ сирийскитѣ танцовачки, — каза Адрианъ и нетърпеливо погледна къмъ посребрената затворена врата. Следъ това налѣ въ една чаша отъ кристалъ, украсена съ розови емайлови плочки, нѣкаква тъмнозлатна лѣнлива течность.

— Опитай отъ питието на северняцитѣ, — каза и подаде чашата на Иваница.

Момчето сръбна и се намръщи отъ горчивината. По цѣлата трапеза ечна друженъ смѣхъ. Исакъ Ангелъ, полупиянъ, дигна чашата си и кимна ласкаво на Иваница. Хистрионътъ се промъкна до него, потупа го по рамото и подкачи нѣкаква весела пѣсень. На равни промежутѣци велможитѣ му пригласяха.

Следъ това дойдоха момичетата въ бѣли хитони. Музиката задъ завесата подкачи нѣкакъвъ безумень, опияняващъ ритъмъ. Очитѣ на мъжетѣ свѣтнаха жадно.

Голитѣ мургави рѣце на танцовачкитѣ се протѣгаха въ бавень, безумень копнежъ. Гѣвкавилѣ имъ тѣла се виеха въ кръгове, въ дѣпи, чулѣха се въ трижгълници и